

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

עבודה זרה דף ס"ו ע"א

דברים האסורים דלהלן שנתערבו בדברים מותרים, בכמה הם אוסרים?

חומץ יין בחומץ שכר יין חיטים ביין שעורים	חמרא חדתא בענבים מבוקעות	חמרא עתיקא בענבים מבוקעות	
בנותן טעם	במשהו	בנותן טעם	לאבי דאזיל בתר טעמא
במשהו	בנותן טעם	בנותן טעם	לרבא דאזיל בתר שמא

פלפל שחור לבן וארוך של איסור שנצטרפו ונתערבו בתערובת תבלינים אחרים יבשים, או שנפלו לקדרה ומיתקוה, האם אוסרים? [תד"ה תבלין הא'].

לאסור בקדרה	להצטרף בתערובת יבש	
מהני לאסור	מהני לאסור ¹	לרבנן
לרש"י: לא מהני לאסור לרשב"ם: מהני לאסור ²	לא מהני לאסור	לר' שמעון

מהו הביאור במשנה בערלה תבלין וכו', לרש"י ותוס' [תד"ה תבלין הב'].

ג' מיני תבלין (משם אחד)	תבלין ב' וג' שמות והן מין אחד	
פלפל כמון וקנמון ³	פלפל לבן שחור וארוך	לרש"י
פלפל כמון וקנמון דתרומה	פלפל דכלאים דערלה ודתרומה	לתוס'

¹ כן פירשו בתד"ה תבלין בשם רשב"ם, אולם רש"י פירש את מה שאמרו במשנה בערלה [ב' י'] שאסורין ומצטרפין, מיירי באופן שאין בכל אחד מהתבלינים כדי לתבל ונצטרפו ותיבלו, וכיון שהם של איסור הם אוסרים והיינו שאסורין ומצטרפין דמתניתין, לפירוש, הוא ענין אחד. ורשב"ם הנ"ל חולק ומפרש, שהם ב' דברים, אחד להצטרף ביבש, ואחד לאסור בקדרה.

² לרש"י על כרחך שמחלוקת ר"ש ורבנן הוא לענין לאסור הקדרה, דעל זה דברה המשנה לשיטתו. אמנם רשב"ם ס"ל דאדרבה בזה ר' שמעון מודה לרבנן שמהני לאסור, והמחלוקת היא על להצטרף בתערובת יבש.

³ ובזה הוקשה לתוס', דכיון שפירש רש"י ששם הוא כפושטו - שם תבלין - כגון פלפל, אי"כ איך שייך ששלושה מיני תבלין יהיו בשם אחד.

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

עבודה זרה דף ס"ו ע"א

לר' מאיר דיליף מכל תועבה - כל שתיעבתי לך - שכל האיסורים מצטרפים וכו', האם צריך לפחות שיהיו שוים במתיקה? [תד"ה ורבא].

כשהם מעורבים בתבשיל	כשהאיסורים בעין	
לרבא: לא צריך לחזקיה: צריך	לרבא: לא צריך לחזקיה: צריך	לרש"י ⁴
צריך	לא צריך	לתוס' ⁵

עבודה זרה דף ס"ו ע"ב

האם ריחא דיין נסך הוי מילתא להאסור לישראל להריחו? [תד"ה אביי].

זילף יין נסך בביתו לריח טוב	ריח הבא מבית תיהא	
אסור	אסור	לאביי
אסור	מותר	לרבא ⁶

האם מותר לישראל להריח בחינם⁷ ביין נסך של גוי?

אליבא דר' יהודה ור' יוסי	אליבא דר' מאיר	
אסור	אסור	לאביי
מותר ⁹	אסור ⁸	לרבא

מה דין פת שהונחה על פי חבית כדהלן?

חבית סתומה	חבית פתוחה	
לר' מאיר: אסור לר' יהודה: מותר	אסור	פת חמה
מותר	לר' מאיר: אסור לר' יהודה: מותר	פת צוננת

⁴ רש"י מפרש שלרבא דאוקי לה כר' מאיר ליתא לחזקיה שהצריך דוקא במיני מתיקה. [אמנם לא מבורר אם דברי חזקיה הם גם אליבא דר' מאיר או רק אליבא דרבנן].

⁵ תוס' מפרש שרבא וחזקיה לא פליגי, וחזקיה מיירי כשאין האיסורים בעין, דאז גם אליבא דר' מאיר מצטרפים דוקא בתבלינים שראויים למתק הקדרה.

⁶ וביארו התוס', שמחלוקת אביי ורבא גבי הרחת בת תיהא, היא דלאביי חשוב כשתיה ולכן אסור, ולרבא לא חשוב כשתיה משום שהריח בא בחוץ בפניו ומזיקו - והקלקול רבה על התיקון. אמנם גבי זילוף שהוא הנאה גמורה, ואינה מזקת - לכו"ע אסור.

⁷ אולם בשכר, כתבו בתד"ה ישראל - שלכו"ע אסור, דהרי הוא משתכר באיסורי הנאה.

⁸ ור"מ שאוסר גבי פת חמה שנתנה ע"ג חבית של תרומה, ע"כ משום דס"ל ריחא מילתא.

⁹ ומחלוקת אביי ורבא היא למה לדמות דין בת תיהא, דאביי ס"ל לדמות לפת חמה וחבית פתוחה, שבזה לכו"ע הוי ריחא מילתא [גם לר' יהודה ור' יוסי]. ורבא ס"ל לדמות לפת חמה וחבית סתומה או פת צוננת וחבית פתוחה שבזה נחלקו התנאים, וס"ל לרבא כר' יהודה ור' יוסי.